

TASTET D'ECONOMIA NÚMERO 6: LA PELA ÉS LA PELA
CONSULTORA UOC: MARIA CINTA ACCENSI I MARTINEZ

LA PELA ÉS LA PELA

Un tarda de divendres de l'any 2006, en una acadèmia de Barcelona anomenada, acadèmia Contec, situada entre el passeig de Gràcia i l'Avinguda de les Corts Catalanes, un vell professor anomenat Emilio, va fer una classe magistral d'economia. Tan magistral, que encara avui roman com exemple entre els milers de persones que hem passat per aquella acadèmia amb la finalitat d'algun dia arribar a ser professors/res en aquesta matèria.

Aquell dia tractaven el tema dels diners i dels bancs, i la seva exposició magistral fou la següent:

Emilio va agafar la seva cartera, i va treure un bitllet de cinquanta euros, encara ho recordo com si fora avui, va treure també un encenedor, i davant d'unes trenta persones va cremar el bitlletet...

Els alumnes estaven bocabadats, sabien que Emilio era un dels propietaris d'aquella acadèmia, una de les més bones i amb millors resultats acadèmics de Barcelona i que evidentment hauria de tenir diners...

Però tants com per cremar un preciós bitlletet de cinquanta euros?

Els alumnes pensàvem en tota l'aplicació que nosaltres li haguéssim donat al bitlletet...però ja era massa tard...el bitlletet s'havia cremat.

Emilio, mirava les nostres cares i com el bitlletet desapareixia...quan aquest va ser història, de cop ens va dir...realment no he cremat res, no ho penseu així.?

No podíem respondre, estàvem al·lucinats.

Lavors va dir: "Sabeu que els bitlletets que fem cada dia estan fets de paper, i aquest paper no val quasi res, fins i tot us diria que s'utilitza com a adob per algunes plantes..."

TASTET D'ECONOMIA NÚMERO 6: LA PELA ÉS LA PELA

CONSULTORA UOC: MARIA CINTA ACCENSI I MARTINEZ

Els alumnes vam contestar que no, era el primer cop que havien sentit allò i que realment ni bojos haguéssim cremat un bitlletet”.

Emilio, va respondre: “sempre recordareu el dia d'avui, i que el diner té el valor que nosaltres li volem donar”, però avui en dia el diner per si mateix no val res. Emili va seguir la seva exposició:

Si recordeu fa unes classes us vaig explicar el bescanvi i la importància que va tenir per intercanviar l'excedent procedent de la especialització i la divisió del treball.

Doncs el problema del bescanvi va desaparèixer amb l'aparició de la moneda. Ara us explicaré a grans trets la història dels diners, ja que hi ha hagut un canvi entre el primitiu diner i l'ús actual de la moneda.

Un cop solucionat el problema del bescanvi, que eren diners mercaderia, ens trobaríem en època del mercantilisme, que la situaríem des de l'època medieval fins al segle XVIII.

Hem de pensar que amb el descobriment d'Amèrica, els països colonitzadors com Espanya, van espoliar les noves terres, i portaven amb vaixells els metalls preciosos, or, argent...de manera que apareix el diner mercaderia, que eren metalls preciosos, llavors el diner sí que tenia valor per si mateix.

Però no era normal pagar una gallina amb una moneda de plata, ja que el valor de la moneda de plata era molt superior al valor de l'animal...també hi havia un altre problema, hi havia multitud de monedes, i com sabíem si realment eren del metall que ens deien, de tal manera que es necessitava un argenter a cada poble, per verificar les transaccions i evitar el frau, que llavors també ja existia.

TASTET D'ECONOMIA NÚMERO 6: LA PELA ÉS LA PELA

CONSULTORA UOC: MARIA CINTA ACCENSI I MARTINEZ

Posteriorment, les monedes es faran amb metall, i el seu valor serà el valor que la gent li doni per la confiança que ens transmet

Més tard apareixeran els diners en paper, que tenien unes característiques molt atractives, com és la seva lleugeresa, que soó divisibles a voluntat, fàcil d'emmagatzemar...Aquest tipus de diners van aparèixer a Anglaterra, del costum dels orfebres anglesos del segle XVII de custodiar l'or i altres objectes de valor a canvi d'una quantitat, en una època en què els assalts estaven a l'ordre del dia, llavors els dipositants deixaven l'or perquè es custodiés i, a canvi, rebien un document acreditatiu en paper que presentaven més tard per recuperar-los, a canvi d'una petita retribució en concepte de custòdia de dipòsits. Amb el pas del temps es va anar estenent aquest costum.

Finalment van arribar els diners fiduciaris, que es basen en la confiança que les persones tenim per poder utilitzar-los com a mitjà de canvi generalment acceptat per tothom, que són els diners que tenim avui en dia, aquests diners es divideixen entre:

Diners legals, que són les monedes i els bitlletets, com el que hem cremat

I els diners bancaris que són els dipòsits en bancs i caixes d'estalvi.

Fins i tot hem de pensar, que amb les transaccions bancàries que podem realitzar per la xarxa, o quan paguem amb targeta, ja no utilitzem diners físicament parlant, deixant-ho tot a un nou pla, com si fos virtual.

De manera que a grans trets, ja sabeu com han evolucionat els intercanvis i els diners fins als nostres dies.

Bon tastet d'economia. Salut. ;)